

følgelig kunne tages op med i den almindelige Fordelingsmaade, som Lovforslaget paapeger. Min Mening har været den, at naar Loven traadte i Kraft, skulde det til den Tid foreliggende Grundlag gælde over for denne Gennemførelse i Virkeligheden. Det er kun som Betegnelse for det eventuelt bestaaende, at disse bestemte Skatter ere nævnte i Lovforslaget.

Naar den højtærede Minister gjorde det til noget af en Indvending, at Lovforslaget forlanger Beløbet fastslaaet, medens det samlede Beløb nu er vekslende fra Aar til Aar gennem Nybygninger, saa opfatter jeg rigtignok Lovforslaget saaledes, at Hensynet til disse netop ganske bestemt er taget, og at der derfor ikke kan være Tale om en een Gang for alle fastslaaet Hovedsum, men netop en Sum, som vil veksle hvert Aar efter de Nybygninger, der komme til. Jeg tror ikke, Lovforslaget, saaledes som Ordlynden foreligger, vil kunne forstås paa anden Maade.

Naar den højtærede Minister fremhævede som en formentlig Mangel ved den hele Ordning, at den vil forrykke Værdierne efter en stor Maalestot, er jeg selvfølgelig heller ikke blind for, at den vil medføre en Forrykkelse. Men et andet Spørgsmaal er, for det første, om de, som ere de nuværende Ejere af faste Ejendomme i København, i og for sig have noget Krav paa, at et saadant Forhold ikke forrykkes, om de Skatter, som gælde i dette Øjeblik, ere givne med det Forbehold, at der ingen Forandring skulde kunne finde Sted med dem, eller om man ikke netop har forbeholdt sig Forandringer i disse Skatter og følgelig ogsaa Muligheden af Forandringer i de paagældende Ejendommes Værdi og af den Grund heller ikke nu kan være affaaeren fra at gennemføre saadanne Forandringer. Det blev sagt, at Loven vilde sprede Ræringen Byen over i Stedet for som nu at samle den i enkelte Midtpunkter. Hvis det virkelig skulde være Tilfældet, vilde jeg anse det for en af de heldigste Virkninger af Loven. En Uligelighed, ikke blot hvad Betalingen af Stat, men ogsaa hvad Afgangen til Erhverv angaar, det er Betydningen af, at Centralisationen af Handels- og Erhvervsvirksomhed afløses af en Decentralisation, som fører disse Virksomheder ud i Byens forskellige Dele. At der gives og berøves Ejendomsbesiddere Kapital paa en Maade, de vistnok ikke have gjort Regning paa, er ogsaa for saa vidt rigtigt. Men det forekommer mig kun at betyde noget, hvis den nuværende Ordning hvilede paa et saa retfærdigt Grundlag, at man ikke netop af

Retfærdighedshensyn maatte foretage de eventuelle Omordninger. Naar man gør den Indvending mod det foreslaaede, at det er i Strid med Retfærdigheden, kan man jo dog vende den Indvending med langt større Ret mod den nuværende Tilstand, at den staar i vedblivende Strid med Retfærdighedshensynet, noget, som ogsaa haade den højtærede Minister og det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein) have udtalt. Det forekommer mig, at kun hvis man kunde gaa ud fra, at saadanne Retfærdighedshensyn ikke blive krænkede i det nuværende Øjeblik, kunde den Ordning, som her foreslaas indført, blive til en Uretfærdighed; men hvis det er uretfærdige Forhold, paa hvilke den nuværende Ordning hviler, vil en Forandring af disse Forhold efter en retfærdigere Maalestot ikke kunne ses under Synspunktet af ny Uretfærdighed.

Over for det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds kan jeg ikke sige andet, end at jeg finder noget for Lovforslagets Fremtid glædeligt i, at han ikke har udtalt sig som nogen Modstander i og for sig af det Princip, Lovforslaget er bygget paa, og at han har henvist til, at dette Princip allerede var i Færd med at gøre sig gældende under andre Forhandlinger her om lignende Sager. Paa den anden Side kan jeg ikke være andet end enig med ham i, at et saa stort kommunalt Forholds Ordning ogsaa billigtvis forudsætter en Henvendelse til den vedkommende Kommune, og at den ogsaa i denne Sag, som vel i alle store Sager, der angaa Kommunens Ve og Vel, maa have Beslighed til at udtale sig, inden en endelig Afgørelse træffes, selv om man ikke kan være forpligtet til just at staa ind paa den Vej, som Kommunens Udtalelser maatte angive som den rette. Men at man hører den, og at dens Henstillinger optages i Overvejelserne, og at man først derefter handler efter sit bedste Skøn, forekommer mig at være en aldeles billig Førdring. Det ærede Medlem talte, som om min Mening var pludselig uden nærmere Forhandling at faa dette Lovforslag ført igennem. Min indledende Motivering viste jo dog tilstrækkelig, at jeg netop gik ud fra, man tog Sagen under en Overvejelse, der ikke lod noget Punkt af Betydning ligge, at man ikke uden nærmere Grundlag, som det ærede Medlem sagde, førte en saadan helt anden Ordning igennem, og at man ikke paa en Gang omgjorde den Tilstand, som er den nu bestaaende. Det forekommer mig heller ikke, det kan siges, at Lovforslaget søger paa een Gang, at omgøre noget, hvis man ved en Omgørelse paa een Gang forstaar en pludselig og uforberedt Omgørelse. Naar man la-